Не знам как да започна писмото си, но ще се опитам да бъда максимално кратък и точен. Жена ми си сложи силиконови гърди и е много секси. Признавам, че аз я нави да го направи. Сега обаче ме е страх да я натисна по-силно, или пък да легна върху нея и да се отпусна максимално. Имам чувството, че ще ги спукам. Иначе, като я гледам, адски ме възбужда, но стигне ли се до леглото, работата трудно става. Какво ще ме посъветвате?

Борислав

Здравейте Бориславе,

Към моите читатели на тази рубрика в този вестник. Ама аман! Вече дами и господа не се ли научихте в тези години- от 1992-та до днес, на златното правило в медицината. А то е - лекарят не може и не бива да съветва.Той може само и единствено да дава идеи. Подчертавам - свои идеи по този или онзи въпрос касаеш здравен проблем на неговия или неговите пациенти. Това не един път съм го казвал. Защото личният живот на пациента и неговото здраве са негови - на пациента. И само той, пациентът, има правото да взима решенията си за това. Сиреч – отговорността за тях е лично негова. Но това правило все пак си има и своите изключения, на които тук аз не ще се спирам. Но както се казва –тези изключения все пак потвърждават самото правило. Иначе какво? Лекарят, водещ дадена рубрика във вестник и телевизия, че и по телефона съветва... И какво – вместо да изпише вежди.. знаем продължението на тази поговорка. Но най-важното- отговорността се взима от самия пациент, но след преценките на лекуващия го негов лекар. А живеем във времето на свободното волеизявление, нали?

И като пример за тази идея ще цитирам случилото се с Вас самия. В човешкото тяло, за добро или зло, понякога се правят медицински хирургични интервенции. Максимата е, че всичко е за добро. Добре ще е, ако това е наистина така. Но всичкото това се прави под един, единствен критерий - нарича се медицински показания. Сиреч – за благото и здравето (разбирай и физическо и психическо) на този човек. Бил той мъж или жена. И тези показания – преди това много внимателно се преценяват. Защото има и още един златен медицински принцип - преди всичко недей да вредиш. Добре – ето мъж с увредено лице. Прави се пластика. Жена с отстранена млечна жлеза. Същото: лице на жена – с крив и голям нос, или много голям и провиснал бюст - същото. И много, много още примери в тази насока. Тоест медицината идва на помощ когато има медицински показания и се действа със нейния доста развит клон напоследък- така наречената естетична и козметична хирургия. Но пак повтарям – преди това внимателно се преценяват самите показания и най-вече това – какво ги налага. И още по-важно: какви са индивидуалните не само физически, но и психологически особености на човека, на който ще се приложат. Ето, че дойдохме и до още един златен медицински принцип- три пъти мери – един път режи.

А вие самия, какво? Силикон. Модно, представително и престижно! Хубаво, но думата модно ме плаши. Даже и ме стряска. Защо ли? Ами спомням си много неща от живота си като лекар през които - какво ли не бе модно. Но си спомням също така и доста беди от това модно! Ще спомена само една такава беда от моята практика. Един летен и много скучен софийски следобед. На вратата на кабинета ми се позвъни доста настоятелно и тревожно. Нямах записан за този час пациент. Отворих. Пред мен стояха трима. Двама– така наречени мутанти, които кой знае защо обществото ни бе кръстило мутри и един доста елегантен мъж. Помоли ме да сподели с мен проблема си. Готово - заповядайте. И той сподели – свършвал бързо. И попаднал на един столичен професор–хирург. Медицинското светило му казало – има един начин, който ще те избави завинаги от проблема. И този начин се нарича – силикон. Защото и да свършиш, пениса ти остава в „ерекция" и можеш да си продължиш –съвсем спокойно акта. Речено - сторено. Само че злото не спяло под камък. Не след дълго - по време на едно свое полово приключение във вагината на партньорката се сътворил страхотен гръм. След това от пениса на този елегантен мъж бе останало само една роза от кръв, гной и урина. Това е. Всъщност историята има своето продължение и то не бе никак приятно за медицинското светило. Ама никак. Види се, че има основание една друга българска пословица, която тук не ще изпиша. Тя започва с думата – лакомо.... и продължава - кръв! Това е. И това днес е най-лошото в българската ни медицина - користолюбието. Но веднага казвам: И днес има и много предани на медицината и страхотно добри български медици, които слава Богу – все още не са заразени от този бацил. Иначе проблемът на елегантния господин бе могъл да се реши само с приема на малко таблетки, които събрани в една опаковка са на цената – на няколко левчета.

И така, вие самия - какво? Тогава преди силикона – не искахте съвет. А сега искате. Ами това е - там има силикон. И както вече разбрахте – гърми.

Съжалявам, проблемът си е лично Ваш и на съпругата Ви. Може тя самата да изглежда секси по така наречените модни представи– днес. Но аз се питам. Къде е истинският чар на една дама? Къде е онзи неин сексапил, който влудява мъжа до нея. Ще си помогна– сам. Казвал съм го. Чар– руска дума и значи магия. Е, дали размерите омагьосват или онова нейно сладко гласче, гарнирано с тази нейна дяволска усмивка. Дали не и с онзи теменужен дъх на косите й? Или с онази дълбока омая на очите й? А как се целува само. Ако те целуне, както само тя си знае, с малко притворени мигли и с леко отдръпната назад нежна главица, повече не са ти нужни никакви виагри и тем подобни! Направо полудяваш от страст и желание за любов. Както се казва, тук и сега. И пак се питам – къде е тук силикона? Няма го, защото по-хубаво от естествената индивидуална хубост няма. И най-важното – различността. Аз може да харесвам жени с по-големи бюстове, но ако една такава магьосница в любенето, макар и с малък бюст, макар и с много малък бюст, би сторила с мен това, което не съм сънувал и в най-мокрите си юношески сънища – доста време след това не бих могъл и дъх да си поема. Доста време след това ....
А силиконът си е силикон. Кой знае защо за него все още няма публикации ,че има чувства и душа. Може би един ден... но знае ли човек. А дотогава ще важи друго едно златно правило – каквото си направи сам човек, никой друг не би могъл да му го направи!
Та както се казваше в едно някогашно телевизионно предаване, пък и това бе заглавието на една театрална пиеса – краят остава за Вас. Сиреч Вие, драги господине, заедно със съпругата си вземете Вашето решение занапред И то заедно. То и без това силикона, сложен в женските гърди би следвало да се подменя в даден срок.

А сега, за малко оптимизъм днес – за нашето довиждане се спрях на „Най-нежното усещане", сътворено от перото на г-н Асен Ошанов от София. Чуйте го:

Целувката, най-нежното усещане,
Ни грабна със неземната си страст
И с нея любовта сама посрещна ни
И пламва, разгоряла се за нас ...
Целувката, най-нежното допиране,
Ни прави неразделни изведнъж !
И ето ни, един до друг се спираме
Една жена в прегръдките на мъж...
Целувката, най-силното изтръпване,

Което не познавахме преди,
Не може лесно с теб да се отдръпнем,
По-лесно беше тя да победи!
Целувката, най-нежно ме докосваше,
Светът се завъртя около теб !
И някой после някъде си спомняше,
Че с вятъра пътувахме напред!
Целувката, как нежно ми я даваше,
Не можеше тя нас да раздели!
Дъхът ни спираше. И страшно ставаше!
Ще оцелеем все пак двамата, нали?

А аз преди малко какво Ви казвах? За целувката и спрения дъх. Ами това е истинското в любенето, а не силикона!

д-р Илия Врабчев, сексолог-психотерапехт